

Αθίγγανοι του σύμπαντος
Stateless in the universe

Δήμος Θεσσαλονίκης
Municipality of Thessaloniki

ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΛΗ

ΠΑΝΩ απ' την πόλη κάθομαι και βλέπω
τον ήλιο να χάνεται πίσω απ' τα σύννεφα.
Γκρίζα και θολή τη βλέπω στα πόδια μου,
τα τσιμεντένια της πλακόμα να απλώνει παντού.
'Ηχοι απ' οχήματα φτάνουν στ' αφτιά μου,
ένας θόρυβος που μοιάζει με ανάσα βαριά.
Αργά πλησιάζουν μαύρα τα σύννεφα, μελαγχολικά,

ΑΡΧΙΖΩ ΞΑΝΑ

Βαρέθηκα να ζω μες την υποκρισία,
να κρύβομαι συνέχεια πίσω από το δάκτυλό μου.
Στις μέρες μας όλα αγοράζονται με χρήμα
χιλιάδες ψέματα που λέγονται εύκολα.

Μέρα με τη μέρα, μήνα με το μήνα
ο χρόνος που περνάει μου αφήνει κενά.
Το δέρμα μας σκληρυνε, τα χέρια μας ιδρώνουν
κι απ' τα μάτια μας η φλόγα αργοσβήνει συνεχώς.

Βλέπω να χάνεται το χρώμα από τα πρόσωπά μας
το γέλιο μας να λιώνει, το δάκρυ να στερεύει
τα μυαλό μένει στάσιμο, στεγνό και πήζει
γινόμαστε ίδιοι και απαράλλατοι με τους γονείς μας.

Όλοι όσοι θέλουν το καλό μου, μου λένε,
πως πήραμε το δρόμο που δεν βγάζει πουθενά.
Οι φίλοι σκορπίσανε, είπαν πως όλα ήταν τρέλες
μα τώρα βάλανε μυαλό
Ξερουν να ξεχωρίζουν το κακό απ' το καλό.

Κι όμως δεν τα βάζω κάτω ποτε,
μαθαίνω απ' τα λάθη μου κι αρχίζω ξανά.
Ξανασηκώνονται πιο δυνατά
μαθαίνω απ' τα λάθη μου και αρχίζω ξανά,
με το μυαλό μου καθαρό και το κεφάλι ψηλά
αρχίζω ξανά.

Η ΠΟΛΗ

Μπρος στα πόδια μου ξετυλίγεται θολό και τεράστιο το γκρίζο περίγραμμα του ναρκωμένου σώματος της πόλης. Ακρωτηριασμένο, κομματιασμένο απ' τα χιλιάδες φιδωτά ποτάμια της ασφάλτου που σκέπασαν για πάντα το κελάρισμα των πηγών και το θρόισμα των δέντρων, με χιλιάδες ανοιχτές πληγές. Μάταια σηκώνει στον ουρανό εκατομμύρια κεραίες, στους κόλπους του έχει από καιρό χαθεί η ανθρώπινη επικοινωνία. Υπόκωφες κραυγές αγωνίας δεν καταφέρνουν να γίνουν κραυγή.

Αφουνκράζομαι τις ανθρώπινες κυψέλες των μπετονένιων του όγκων.

Πόνος, χαρά κι οργή ανήκουν στ' ανθρώπινα πλάσματα μια κι οι ζωές τους είναι προαποφασισμένες, ανθρώπινες μονάδες, προγραμματισμένες, με μικρά διαστήματα χαράς, σαν απαραίτητες βαλβίδες εκτόνωσης, για να τραβήξουν πειθήνια το δρόμο τους, μέχρι να σβήσει το φως της ύπαρξής τους.

Η καρδιά μου σφίγγεται καθώς στους δρόμους πνέει ο άνεμος της υποταγής.

Σκυφτά κεφάλια απ' την πίεση, σβησμένα μάτια χωρίς οράματα.

Άνθρωποι που σκουντιούνται χωρίς να συναντιούνται.

Πώς θα βρουν τη δύναμη, ν' αντλήσουν το κουράγιο, 'να διαλύσουν την ψευδαίσθηση,

το δηλητηριασμένο αέρα που ναρκώνει, να σπάσουν τη βιτρίνα της πόλης

που σαν γυάλα τους περικυκλώνει.

Για επικοινωνία: ΤΘ 10969

ΤΚ 54101 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

όμως η βροχή δεν μπορεί να ξεπλύνει
τη βρωμιά της.
ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΣΚΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΛΗ
ΠΟΥ ΜΕ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΘΕΛΩ ΝΑ ΦΩΝΑΞΩ ΔΥΝΑΤΑ
ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΣΚΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΛΗ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΔΙΩΞΕΙ ΜΑΚΡΙΑ
Δειλά-δειλά ο ήλιος ξεπροβάλει και πάλι,
άνθρωποι περνάνε και φεύγουν από δίπλα μου.
Είναι ωραία να κοιτάς από ψηλά αυτό το τέρας
και είναι αλλιώς να ζεις μέσα σ' αυτό
και να ανασαίνεις.
Πέρα απ' την θάλασσα στον ορίζοντα μακριά
βλέπω κόκκινο τον ήλιο πια, πίσω απ' τα βουνά.
Ταξιδεύει το βλέμμα μου και σκέφτομαι
πως θά 'θελα
προς τα 'κει να απλώσω τα φτερά μου,
να πετάξω ψηλά.

ΞΕΝΟΣ

Και να που βρέθηκα εδώ στη γκρίζα πολιτεία
Άγνωστος μεταξύ αγνώστων
Δεν διάλεξα να ζήσω έτσι, διώχτηκα
από μοίρα αδυσώπητη,
χάθηκ' η γη που πατούσα.
Παιγνίδια εξουσίας, τσάκισαν τους ανθρώπους.
Έτρεξα να σωθώ απ' την πείνα, τον πόλεμο, τον κα-
ταναγκασμό.
Για να βρεθώ,
Ξένος,

ΤΑ Μ.Μ.Ε. ΕΙΝΑΙ

Επίχρυση σαπίλα -επίχρυσος
κενό,
εξανθρωπισμένος ρατσισμός.
Καθημερινή καταστολή -καθη-
μερινός φασισμός,
η αποθέωση της βίας,
δραματική λύτρωση -πρόστυχο
μελόδραμα.

Καθημερινή σαπουνόπερα
-κροκοδείλια δάκρυα,
αποσυνθεμένες αξίες.
"Παγκοσμιοποίηση
της κουλτούρας" -παγκόσμια
ισοπέδωση,
τ' όνειρο του κέρδους -ανθρώ-
πινες θυσίες.

Ο έλεγχος μεσ' το σπίτι -Η ζωή
στην πολυθρόνα,
Η ζωή πουλήθηκε -Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ
ΑΛΛΟΥ...

Συγκινήσεις χωρίς κόστος,
δράση με τηλεκοντρόλ,
ευσεβείς πόθοι -ανέραστα
πάθη,
πρότυπα -κατανάλωση,

οφθαλμοθεραπεία -σπορ και
θέαμα,
εθνική παλιγενεσία.

Καθημερινή τοξίωση -αρρω-
στημένη εξάρτηση
αντεστραμμένη
πραγματικότητα
επικίνδυνη ακινδυνότητα -με-
γάλη ματαιότητα
νεκρή συνείδηση -η ζωή στην
καταψύξη.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΒΡΕΙΤΕ ΤΗΝ ΧΑΜΕΝΗ ΣΑΣ ΟΡΜΗ !

Ο Χ έχει μια καλή δουλειά,
δηνατότητες καριέρας και πολ-
λά λεφτά,
εκπαιδεύτηκε σωστά με καλή
ανατροφή
που του έδωσε τη θέση
την περίοπτη.
Η Υ είναι νέα και εμφανίσιμη,
με καλούτσικο γούστο,
θηλυκιά, κομψή.

Ότι και αν συμβεί γλυκομίλητη,
αργά ή γρήγορα κάπως
θα βουλευτεί.

Όμως όλα αυτά,
θα μπορούσαν να είναι
διαφορετικά.
Θα μπορούσες να αρχίσεις τώρα,
να είσαι ο εαυτός σου.

Ο Χ είναι στα -άντα και δεν έχει
πια ορμή,
έχει στρες, νιώθει πεσμένος
απ' το βράδυ ως το πρωί.
Αν δεν πάρει βιταμίνες
δεν μπορεί να σηκωθεί
κι αν δε φάει δυο χαπάκια
δεν μπορεί να κοιμηθεί.

Η Υ είχε άλλα όνειρα
μα της κόψανε τη φόρα,
τη φόρτωσαν σαν γαϊδάρο
στην ανηφόρα.

Καθαρίζει και συμφέρει,
στη δουλειά στην εξοχή
μα το βράδυ απ' το κλάμα
δεν μπορεί να κοιμηθεί.

Χιλιάδες ζωές προδομένες,
κοπάδια επιθυμίες νεκρές,
σ' αίθουσες αποστειρωμένες,
πόσες φορές δεν απάντησες Ναι;
Σκυφτά κεφάλια χωρίς χαρά,
να σκοτώνουν το τώρα

εξιλαστήριο θύμα, εύκολος στόχος.
Ξένος,
ο εχθρός των πολλών.
Ο τόπος μου θανατηφόρο γκέτο.
Έπαιξα τη ζωή μου για να φύγω,
ρουφιάνοι,σωματέμποροι μου πίνουν το αίμα
και πρέπει να δέχομαι την περιφρόνησή σας.
Δε σας ζητώ ελεημοσύνη,
δεν έχω το δικαίωμα να σας κοιτώ στα μάτια.
Με μάθατε τη θέση μου,
πιστός σας σκύλος, κι εσείς αφεντικά
ανώτεροί μου...Γιατί 'μαι ξένος...

ΑΝΑΘΕΜΑ

Ανάθεμα σ' αυτούς που τις ζωές
μας καθορίζουν,
σ' αυτούς που η δύναμή τους τείχη γύρω μας
υψώνει,
ελέγχουν, καταστέλλουν, εξοντώνουν,
φυλακίζουν,
σ' αυτούς που με τον πόνο την ψυχή μας
μαυρίζουν.
Ανάθεμα σ' αυτούς που από τον πόνο μας
κερδίζουν,
γεμίζουν με ανθρώπινα ναυάγια οι δρόμοι,
τη γνώση, τον έρωτα και τη χαρά στερούνε,
το ανθρώπινο στοιχείο απ' τη ζωή μας
εξορίζουν.

να ετοιμάζουν το αύριο,
όλο πιο απάνθρωπο.

Σήκωσ' το ανάστημά σου,
αντιμετώπισέ τους,
θα νιώσεις μια μεγάλη ηδονή.
Πες ΟΧΙ δεν ζω
στις προσδοκίες σας,
πες το αυτή τη στιγμή.
Ζήσε σ' αυτή τη ζωή,
δεν έχει άλλη.
Ζήσε αυτή τη στιγμή.

Μην κλείνεις μεσα σου,
αυτοί θα σ' ὀρρωστήσουν
κάνοντάς σε να νιώσεις μικρός.
Πέτα τους στα μαύρα
το υποκατάστατο,
νύχτη ο εαυτός σου.
νύχτη σου δυνατός.

